

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **J. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 kwietnia 2016 r.,

zażalenia oskarżyciela posiłkowego T. K.

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego V Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 27 stycznia 2016 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 11 sierpnia 2015 r.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 27 stycznia 2016 r. Przewodniczący V Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Ł. odmówił przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 11 sierpnia 2015 r. wskazując, że kasacja, o ile nie pochodzi od prokuratora lub wskazanego w ustawie podmiotu szczególnego, winna być sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego. Jednocześnie w zaskarżonym zarządzeniu wskazano, że nawet w sytuacji, w której strona postępowania jest osobą wykonującą czynnie zawód adwokata lub radcy prawnego, nie może sama sporządzić i podpisać kasacji.

Zażalenie na to zarządzenie złożył oskarżyciel posiłkowy T. K. zarzucając naruszenie przepisu art. 526 § 2 k.p.k. poprzez nieuprawnione uznanie, że radca prawny będący jednocześnie oskarżycielem posiłkowym nie był uprawniony do sporządzenia i podpisania kasacji.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie oskarżyciela posiłkowego T. K. nie jest zasadne i jako takie na uwzględnienie nie zasługuje. Zgodnie bowiem z art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od wskazanych w tym przepisie podmiotów, to powinna zostać sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym.

T. K. został wezwany do uzupełnienia braku formalnego kasacji przez sporządzenie jej i podpisanie przez pełnomocnika stosownie do treści art. 526 § 2 k.p.k. Braku tego w terminie nie usunął. Tym samym niedopełnienie przez oskarżyciela posiłkowego – jako strony postępowania wymagań określonych przepisami art. 526 § 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k. obligowało upoważnionego Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego w Ł. do odmowy przyjęcia kasacji.

Argumentacja zawarta w zażaleniu T. K. jest niezasadna o tyle, że przepisy w tym zakresie są jednoznaczne i stanowią wprost o tym, że to obrońca lub pełnomocnik będący podmiotem fachowym może sporządzić i wnieść nadzwyczajny środek zaskarżenia. Niewątpliwym jest, że T. K. posiada uprawnienia do działania w charakterze radcy prawnego, niemniej – co zdaje się zupełnie pomijać – w sprawie niniejszej jest on stroną postępowania i nie może złożyć skargi kasacyjnej osobiście. Takowa winna zostać sporządzona przez wyznaczonego przez stronę pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego. Akceptacja odmiennego stanowiska prezentowanego przez skarżącego powodowałaby, że T. K. występowałby w sprawie niniejszej w podwójnej roli procesowej - oskarżyciela posiłkowego i ustanowionego przez siebie pełnomocnika, co z przyczyn oczywistych jest niedopuszczalne.

Nie ma również podstaw normatywnych, aby uznać za zasadne stanowisko skarżącego, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane przez sędziego, który był wyłączony od badania warunków formalnych kasacji (art. 530 § 2 k.p.k.). Skarżący podniósł, że sędzia, który wydał zaskarżone zarządzenie, brał uprzednio udział w wydaniu orzeczenia przez Sąd Okręgowy w Ł. w dniu 3 kwietnia 2014 r., którym uchylono zaskarżony wyrok Sądu I instancji wydany w sprawie J. M. z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Okoliczność ta nie stanowi w rozumieniu art. 40 § 1 pkt 6 - 9 k.p.k. podstawy do wyłączenia tego sędziego z czynności okołokasacyjnych, albowiem osobista kasacja wywiedziona przez oskarżyciela posiłkowego dotyczy wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 11 sierpnia 2015 r., wydanego w postępowaniu odwoławczym po ponownym rozpoznaniu sprawy, już bez udziału sędziego, który wydał zaskarżone zarządzenie.

Z przytoczonych więc powodów, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

kc